

दीर्घवृत्तक (wie eben) 1) m. *Calosanthus indica* Bl. ÇABDAM. im ÇKDR. eine Varietät davon RĀGĀN. ebend. — 2) f. ० वृत्तिका *Mimosa octandra* Rozb. ÇABDAK. im ÇKDR.

दीर्घशर (दी० + शर) m. *Andropogon bicolor* Rozb. RĀGĀN. im ÇKDR.
दीर्घशाख (दी० + शाखा) 1) adj. lange Aeste habend. — 2) m. *Shorea robusta* ÇABDAK. im ÇKDR. eine Art Hanf (eine Verwechslung von शा-
ण mit शाख) RĀGĀN. im ÇKDR.

दीर्घशाखिका (wie eben) f. N. eines Strauches, = नीलासी RĀGĀN. im ÇKDR.

दीर्घशिम्बिक (दी० + शिम्बि oder शिम्बिका) m. eine best. Pflanze, = त्व RĀGĀN. im ÇKDR.

दीर्घशिर (दी० + शिर = शिरस्) m. ein best. Vogel, = mahr. रूखौडा NIGB. Pr. — Vgl. दीर्घचक्षु.

दीर्घशूकक n. eine Art Reis mit langen (दीर्घ) Grannen (शूक) RĀGĀN. im ÇKDR.

दीर्घश्मश्रु (दी० + श्म०) adj. langbärtig AV. 11, 3, 6.

दीर्घश्रवस् (दी० + श्र०) 1) adj. dessen Ruf weithin reicht, weitbekannt: इन्द्रा वाजस्य दीर्घश्रवस्सपतिः RV. 10, 23, 3. येन देवा श्रुतं दीर्घश्रवो दि-
व्यौर्यत TS. 2, 4, 5, 2. आशिनाय वृणोते दीर्घश्रवसे RV. 1, 112, 11; nach
SĀ. hier N. pr. eines Sohnes des Dirghatamas. — 2) m. N. pr. eines
Mannes PAÑKAV. Br. 13, 3.

दीर्घश्रुत् (दी० + श्रुत्) adj. 1) weithin hörend: दीर्घश्रुतो वि हि ज्ञान-
त्ति वक्ष्ये RV. 10, 114, 2. — 2) weithin hörbar, — vernehmbar; wovon
man weit herum hört, weitbekannt: (प्र वा) विप्रो मन्मानि दीर्घश्रुदियति
(hier wohl adv.) RV. 7, 61, 2. मित्रस्य व्रता वरूपास्य दीर्घश्रुत् (mit व्रता zu
verbinden) 8, 23, 17. रयि 7, 76, 7. रायस् 84, 5. राजाना (könnte eben so
wohl zu 1. gezogen werden) 5, 63, 2. 8, 90, 2. यो दमेष्वा । दीदाय दीर्घश्रुतं-
मः 8, 91, 11. ऋषि TS. 1, 6, 12, 2.

दीर्घसत्तै (दी० + स०) n. 1) eine langdauernde Soma-Feier: ये ० चमासी-
रन् ÇAT. Br. 4, 3, 1, 12, 11, 3, 2. 12, 4, 1, 1. LĀTJ. 2, 6, 1. PĀR. GRHJ. 2, 2. MBH. 3,
5051. आसीना ० सत्तेषां BULG. P. 1, 1, 21. 4, 24, 6. RAGH. 1, 80 (nach dem
Schol. adj. = सत्तिन्). — 2) N. pr. eines Tirtha MBH. 3, 5050.

दीर्घसत्तिन् (vom vorherg.) adj. mit einer langdauernden Feier be-
schäftigt ÇAT. Br. 12, 4, 1, 2. 5, 1, 1. BULG. P. 1, 4, 1.

दीर्घसंध्य (दी० + संध्या) adj. dessen Gebete zu den verschiedenen Ta-
geszeiten lange dauern; davon nom. abstr. ० संध्यत् n. M. 4, 94.

दीर्घसस्य (दी० + सस्य) m. N. eines Baumes, *Diospyros embryopteris*,
NIGB. Pr.

दीर्घसुरत (दी० + सु०) m. Hund (dessen coitus lange währt) TRIK. 2, 10, 5.

दीर्घसूत्र (दी० + सूत्र Faden) adj. f. सा langsam zu Werke gehend, sich
lange bedenkend, saumselig AK. 3, 1, 17. H. 333. MBH. 3, 2033. 15128.
३, 1039. 12, 4889. fgg. R. 4, 37, 12. PAÑKAT. 243, 23. बुद्धि MBH. 12, 4913.
अ० JĀGĀN. 1, 309. R. GORR. 2, 1, 13. PAÑKAT. II, 130.

दीर्घसूत्रता (vom vorherg.) f. langes Bedenken, Zaudern MBH. 2, 241.
260. 3, 1048 (Hit. I, 29). R. GORR. 2, 109, 64. अ० KĀM. NĪTIS. 8, 8.

दीर्घसूत्रिन् adj. = दीर्घसूत्र HALJ. im ÇKDR. BHAG. 18, 28.

दीर्घस्कन्ध (दी० + स्क०) m. die Weinpalm RĀGĀN. im ÇKDR.

दीर्घागम (दी० + आगम) m. Titel einer buddh. Schrift VJUTP. 43. WAS-

SILJEW 113. 118. BURN. Intr. 49, 6, wo dirghāmam offenbar ein Druck-
fehler ist.

दीर्घाङ्गि (दी० + अङ्गि) m. *Desmodium gangeticum* Dec. (lange Wur-
zeln habend) NIGB. Pr.

दीर्घाधी (दीर्घाधी Padap.) adj. dessen Wahrnehmung in die Ferne
reicht, weithin merkend: (आदिप्याः) दीर्घाधियो रत्नमाणा अमुर्षम् RV.
2, 27, 4.

दीर्घाध (दीर्घ + अधन्) ein langer Weg, eine weite Reise: यथा दीर्घाध
उपविमोक्तं यायात् AIR. Br. 6, 23.

दीर्घाधग (दी० + अधन् + 1. ग) 1) adj. lange Wege gehend. — 2) m. a)
Kameel TRIK. 3, 3, 61. H. an. 4, 49. MED. g. 53. — b) Briefträger, Bote
H. an. MED.

दीर्घापेत्तिन् (दी० + अपे०) adj. überaus rücksichtsvoll MBH. 7, 5467.

दीर्घापसस् (दी० + अपसस्) adj. ein langgestrecktes Vordertheil habend,
vom Wagen: रथो वा मित्रावरूपा दीर्घापसाः स्यूमभस्तिः सूर्यो नाथोत्
RV. 1, 122, 15.

दीर्घायु (दी० + 2. आयु) adj. langlebig: दीर्घायो voc. RV. 8, 39, 7. den
nom. दीर्घायुः, der auch hierher gehören könnte, haben wir zu दीर्घायुस्
gestellt.

दीर्घायुर्व (vom vorherg.) n. Langlebigkeit RV. 10, 62, 2. दीर्घायुत्वाय प्र
तिरतं न आयुः VĀLAKH. 9, 7. VS. 18, 6. AV. 1, 22, 2 u. s. w. ÇAT. Br. 1, 9,
1, 13. ÇĀÑKE. ÇR. 14, 12, 5. PĀR. GRHJ. 2, 2. — Vgl. दीर्घायुष्.

1. दीर्घायुध (दी० + आयुध) m. (!) Speer, Lanze TRIK. 2, 8, 55.

2. दीर्घायुध (wie eben) 1) adj. lange Waffen habend. — 2) m. Eber ÇAB-
DAM. im ÇKDR.

दीर्घायुशोचिस् adj. nach SĀ. so v. a. दीर्घमनदीप्ति, viell. langlebigen
(दीर्घायु) d. h. ein langes Leben hindurch dauernden Schein (शोचिस्)
habend: तं वो दीर्घायुशोचिषं गिरा ऊवे मघोनाम् RV. 5, 18, 3.

दीर्घायुष् (von दीर्घायुस्) n. Langlebigkeit, langes Leben HARIV. 886.
— Vgl. दीर्घायुत्.

दीर्घायुष्य (wie eben) 1) m. N. eines Baumes, = श्वेतमन्दारक RĀGĀN.
im ÇKDR. — 2) n. Langlebigkeit: प्रजापतेर्दीर्घायुष्यम् N. eines Sāman
Ind. St. 3, 224.

दीर्घायुस् (दी० + आयुस्) 1) adj. langlebig H. 479. MED. s. 34. RV. 4, 15, 9.
10, 10, 83, 39. VS. 12, 100. GORR. 1, 4, 41. SĀV. 2, 27. MBH. 7, 2238. R. 1, 6, 18.
47, 18. 62, 6. SUÇR. 1, 112, 9. 124, 17. VARĀH. BRH. S. 67, 42. 59, 63. नेह दी-
र्घायुः (so v. a. dem wir langes Leben wünschen; vgl. आयुष्मत्) कश्चि-
दधिर्न परितुष्यति R. 3, 1, 11. — 2) m. a) Krähe TRIK. 3, 3, 446. H. an.
3, 749. MED. — b) N. zweier Bäume, = जीवक (H. an. MED.) und शा-
ल्मलि *Bombax heptaphyllum* (TRIK. H. an. MED.). — 3) Bein. Mār-
kañdeja's TRIK. H. an. MED.; vgl. R. GORR. 1, 71, 4. — Vgl. दीर्घायु.

दीर्घारण्य (दी० + अर०) n. eine weite Strecke wilden Landes AIR. Br.
3, 14, 6, 23. ÇAT. Br. 13, 3, 7, 10.

दीर्घार्लक (दी० + अलक) m. N. eines Baumes, = श्वेतमन्दारक RĀGĀN.
im ÇKDR.

दीर्घास्य (दी० + आस्य) 1) adj. ein langes Gesicht habend HARIV. 14832.
— 2) m. pl. N. pr. eines Volkes im Nordosten von Madhjadega Vā-
rĀH. BRH. S. 14, 23.